

Henrik Ibsen

PEER GYNT

REDATELJ *Paolo Tišljarić*

KMD

KAZALIŠTE MARINA DRŽICA

**PUR
GATORJI**

Henrik Ibsen

PEER GYNT

REDATELJ **Paolo Tišljarić**

KOPRODUKCIJA S CENTROM ZA KULTURU
TIVAT (CRNA GORA) I SURADNJA S
FOLKLORNIM ANSAMBLOM LINĐO

PREMIJERA **1. travnja 2026.**
Velika scena

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIČA

PEER GYNT

AUTORSKI TIM

4

REDATELJ

Paolo Tišljarić

ADAPTACIJA I
DRAMATURGIJA

Antonela Tošić

SCENOGRAFIJA

Irena Kraljić

KOSTIMOGRAFIJA

Ana Mikulić

GLAZBA I OBLIKOVANJE ZVUKA

Žarko Dragojević

OBLIKOVANJE RASVJETE

Paolo Tišljarić

OBLIKOVANJE VIDEO
NAJAVE I VIDEO
PROJEKCIJE

Miran Brautović

FOTOGRAF

Luka Dubroja

SLIKARSKI RADOVI
WNA SCENOGRAFIJI

Nikolina Kuzmić

MAJSTORI KROJAČI

Jelka Grljević

Karmen Štrlek

Anton Švaljek

IZRADA STILSKIH
CIPELA

Jozo Martić

IZRADA OGLAVLJA

Ivana Pleša

IZRADA REKVIZITE
I ROGOVA

Marino Vukasović

INSPICIJENTICA

Ivana Ljepotica

PEER GYNT

IGRAJU

Peer Gynt

Alen Liverić

Ljevač pucadi

Branimir Vidić Flika

Aase

Mirej Stanić

Kaari

Nika Lasić

Mladić

Miloš Kaščelan

Solveig

Gabriela Redžić

Starac iz Dovrea

Edi Jertec

Žena u zelenom

Glorija Šoletić

Gorski trolovi

Bojan Beribaka

Miloš Kaščelan

Mister Cotton

Dorian Vicić

Putnik

Edi Jertec

Mršavac

Nikola Radoš

Begriffenfeldt

Dorian Vicić

Husein

Bojan Beribaka

Fellah

Miloš Kaščelan

Anitra

Nika Lasić

Huhu

Nikola Radoš

Svatovi

**Članovi FA Lindo i KUD
Čilipi**

U predstavi se koriste autorske skladbe u aranžmanu Žarka Dragojevića: *Will You Still Love Me Tomorrow* (C. King /G. Goffin), *Lovely* (B. E. O'Connell / F. O'Connell), *Die With a Smile* (L. Gaga, Bruno Mars, James Fauntleroy, Dernst Emille II, Andrew Watt), *J'attendrai* (D. Olivieri, N. Rastelli), *The Death of Ase/In the Hall of the Mountain King/Solveig's Song* (E. Grieg).

Zahvaljujemo i KUD-u Čilipi na ustupanju snimke tradicionalnog "Potkola".

Premijera u Kazalištu Marina Držića 1. travnja 2026. – Velika scena
Premijera u sklopu Festivala Mediteranskog teatra Purgatorije u Tivtu, Crna Gora, 23. kolovoza 2026.

HENRIK

8 IBSEN

Norveški književnik Henrik Ibsen (Skien, 1828. – Kristiania, danas Oslo, 1906.) jedan je od najznačajnijih i najutjecajnijih svjetskih dramatičara, čija djela pripadaju vrhuncima realizma i naturalizma u kazalištu te su izravno utjecala na modernističke pokrete. Rođen u bogatoj trgovačkoj obitelji, nakon očeva bankrota živio je u teškim materijalnim uvjetima, pa se već kao petnaestogodišnjak zaposlio kao ljekarski pomoćnik. Preselio se u Oslo 1850., gdje je kratko studirao medicinu, ali se ubrzo posvetio književnosti. Započeo je pisanjem stihova, a pod pseudonimom Brynjolf Bjarme objavio je 1850. dramski prvijenac *Katilina*. Radio je kao pomoćnik umjetničkoga ravnatelja i redatelj novoutemeljenoga Norveškoga kazališta u Bergenu (1851. – 1857.), umjetnički voditelj Norveškoga kazališta u Oslu (1857. – 1862.) te umjetnički savjetnik Kazališta Kristiania (1863. – 1864.). Uspjeh je postigao dramama *Junaci na Helgelandu* (1858.) i *Pretendenti na prijestolje* (1863.), a polemike je izazvao satiričkim prikazom braka *Komedijom ljubavi* (1862.). Zahvaljujući državnoj potpori otišao je 1864. u inozemstvo, gdje je živio dvadeset i sedam godina i napisao drame koje su mu donijele nacionalni i međunarodni ugled. Najdulje je živio u Rimu, gdje su nastali *Brand* (1866.) i *Peer Gynt* (1867.), praizveden 1876. u Oslu sa scenskom glazbom Edwarda Griega. U Dresdenu je živio od 1868., a potom od 1875. u Münchenu, kad su nastale njegove realističke i naturalističke drame u kojima preispituje konvencije te razotkriva hipokriziju građanskog društva i obiteljskih idila: *Stupovi društva* (1877.) i *Lutkina kuća* (1879.), koja se najčešće naziva *Norom* i jedno je od najutjecajnijih djela dramske književnosti u 20. stoljeću, sve do danas. Kontroverze su izazvale i *Sablasti* (1881.), a polemička je i drama *Neprijatelj naroda* (1882.). Krećući se prema simbolizmu, Ibsen je u posljednjem dramskom razdoblju napisao *Divlju patku* (1884.), kao i tzv.

münchensku trilogiju u kojoj su drame *Rosmersholm* (1886.), *Gospođa s mora* (1888.) i *Hedda Gabler* (1890.). Nakon povratku u Norvešku 1891. nastale su drame *Graditelj Solness* (1892.), *John Gabriel Borkman* (1896.) te autobiografskim elementima prožeta njegova posljednja drama *Kad se mi mrtvi probudimo* (1899.).

Ulomak iz *Hrvatske enciklopedije* Leksikografskog zavoda Miroslava Krleže

IBSENOMANIA

14 EPIDEMICA

Poznat na prijelazu stoljeća uzduž i poprijeko Europe, Ibsen je djelovao na mnoge, pa i na noviju hrvatsku dramu, bilo simbolističke bilo ekspresionističke usmjerenosti. I nije malen broj značajnika koje je dobro stresla *ibsenomania epidemica*. Voditelj i učitelj novog dramskog umijeća i germanskog i romanskog i slavenskog kruga, ostavio je osobito snažan pečat na kritičku i analitičku modernu dramaturgiju, prešavši put od neprihvaćenog provincijalca do svjetskog slavljnika, od ljekarničkog naučnika do počasnog učenjaka, od ustrajnog samouka do predvodnika nekoliko prevratničkih naraštaja. (...)

Razdoblje od 1866. do 1868. pripada *Peer Gyntu*. 1866. Ibsen odlazi iz Rima u Frascati. Prema samom Ibsenu (iz pisma Peteru Hansenu, 28. listopada 1870) *Peer Gynt* je napisan u južnoj Italiji, na otoku Ischiji (u gradiću Casamicciola) i u Sorrentu. Djelo obiluje prisjećanjima iz piščeve mladosti. Za lik Peerove majke Aase Ibsen se poslužio likom vlastite majke. I u samoga Peera je unio mnoge značajke svoje vlastite osobe. Poticaji i sveze zapravo su mnogo složeniji. Lik vlastitog oca (kojega je očinstvo u odnosu na samoga Ibsena mjesna predaja i pučka glasina dovodila u pitanje, zbog navodne trajne veze Ibsenove majke s njezinim predbračnim ljubavnikom) pisac je dao u liku Peerova oca Jona Gynta. Ružno derište u *Peer Gyntu* odražaj je Ibsenove sumnje da mu je zakoniti otac i onaj zbiljski. I uopće, očeva gospodarska propast i mučna dvojba oko vlastitog podrijetla stalni su izvor patnje i tjeskobe u njegovu sjećanju i djelu. O liku Peer Gynta piše nakladniku Frederiku Hegelu: „Peer Gynt bijaše zbiljska osoba koja je živjela u Gudbrandsdal, vjerojatno krajem prošlog ili početkom ovog stoljeća. Njegovo je ime još slavno među tamošnjim pučanstvom.“ (...)

Kao razudba i raščlamba vlastite osobe, *Peer Gynt* predstavlja ona Ibsenova svojstva kojih se sam najviše stidio (strašljivost, sklonost kompromisu, laka govornost). Kritika je općenito sve više tvrdila kako je Ibsen u biti bio i ostao pjesnik pozornice, a takav je možda još najbjelodanije u *Peer Gyntu*, djelu koje se odlikuje složenom dramskom poetikom, uzvišenom dikcijom, višeznačnim

simbolizmom i isprepletenim metaforama. Pa ipak, sami Ibsenovi suvremenici najmanje su u tom djelu vidjeli ili gledali ono „pjesničko“, te su neki ondašnji kritici pokušali da ga posve ospore. Braneci svoje djelo Ibsen je samouvjereno rekao: „Moj rad je poezija. A ako nije, onda će biti. I sama koncepcija pjesničkog morat će se uskladiti prema mojoj knjizi.“

Budući ono Ibsenovo djelo u kojem je najviše zavičajnih značajki, *Peer Gynt* je – po sudu jednih – Norvežanima ono što je Nijemcima Faust, dok – prema sudu drugih – „*Peer Gynt* je protu-Faust. On pokazuje drugu stranu faustovske težnje, modernu trku za uspjehom sa svim širokim posljedicama. U svojoj olakoj bezobzirnosti, pustolovnom egoizmu te dopadljivu nećudoređu, *Peer Gynt* je Don Quijote slobodnog pothvata, i trebao bi biti svetac pokrovitelj Državne družbe proizvođača“ (E. Bentley). A G. B. Shaw, ustrajan poklonik i zagovornik Ibsenova djela, pisao je nakon pariške izvedbe *Peer Gynta* (1896.): „To će djelo smrskati protuibsenizam u Europi, jer *Peer* je svačiji junak. On na maštu djeluje isto kao što su djelovali Hamlet, Faust i Mozartov Don Juan. Tisuće ljudi koji nikad neće pročitati ni jedna drugi redak Ibsena, ponovno će čitati *Peer Gynta*, dok će milijuni znati o njemu kao o svjetskoj pjesničkoj moneti a da ga nikad ne čitaju. Vještice u *Macbethu*, duh u *Hamletu*, kip u *Don Juanu* i Mephistopheles neće biti dvadesetom stoljeću poznatiji od Bøjga, Ljevača pucadi, Nepoznatog putnika i Mršavca.“ Pa iako se to proroštvo nije u cijelosti ispunilo, rječit je dokaz oduševljenja koje je i među najkritičnijim duhovima izazivao *Peer Gynt*. I u toj okvirnici posve je shvatljivo kako je upravo *Peer Gynt* postalo Ibsenovo najpoznatije djelo, a s toliko općeprihvatljivih svojstava da ga je mnogo kasnije japanska kritika proglasila „tipično japanskim.“

BUDI SAM SEBI

22 DOSTA

Dramski spjev u pet činova proslavljenog norveškog dramatičara Henrika Ibsena, remek-djelo svjetske književnosti, neobično i duhovito, a opet duboko istražuje čovjekove vrline, poroke i ludosti utjelovljene u liku Peera Gynta. Zasnovana na norveškom folkloru i Ibsenovim maštovitim izumima, drama prožeta pjesničkim misticizmom i romantizmom, prati svjetska lutanja glavnog junaka koji na svom putu pronalazi doslovno sve, osim sebe samoga. Kako je napisao G. B. Shaw: „Peer je svačiji junak. On na maštu djeluje isto kao što su djelovali Hamlet, Faust i Mozartov Don Juan“, a mnogi drugi su ga s razlogom još približavali značenju Don Quijotea ili Švejka. Ta epopeja o identitetu, bijegu od odgovornosti, potrazi za smislom i suočavanju sa samim sobom zadobiva novo, aktualno značenje preoblikovano u živu, dinamičnu kazališnu formu. Redateljski pristup polazi od Ibsenova predložka, ali ga interpretira suvremenim scenskim jezikom, fragmentiranom strukturom, snažnom vizualnošću i ekspresivnom glumačkom igrom, otvarajući prostor za univerzalna pitanja o iluzijama, identitetu i osobnoj odgovornosti u svijetu stalnih promjena. Peer Gynt više nije samo romantični lutalica, već i figura našeg doba – rastrgan između želje za uspjehom, bijega od sebe i potrebe za istinskim susretom s drugim. Ova suvremena interpretacija Ibsenova klasika otvara dijalog između klasičnog dramskog teksta i aktualnog društvenog konteksta, istražujući nove izvedbene mogućnosti i aktualizirajući temeljna pitanja identiteta, slobode i odgovornosti. *Peer Gynt* tako postaje repertoarni naslov koji spaja tradiciju i suvremenost, klasični predložak i moderno kazališno mišljenje. Bez romantizacije. Bez utjehe.

Paolo Tišljarić

BIOGRAFIJE
34 AUTORSKOOG
TIMA

PAOLO TIŠLJARIĆ

Rođen je 1991. u Zagrebu. Godine 2013. završava BA studij Kazališne režije i radiofonije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu i stječe naziv sveučilišnog prvostupnika kazališne režije i radiofonije. Godine 2017. završava MA studij Kazališne režije i radiofonije i stječe naziv magistra kazališne režije i radiofonije. Dosad je režirao osamdesetak kazališnih predstava, surađujući s Hrvatskim narodnim kazalištem u Zagrebu, Dubrovačkim ljetnim igrama, Hrvatskim narodnim kazalištem u Varaždinu, Zagrebačkim kazalištem mladih, Gradskim kazalištem „Trešnja“, Kazalištem Marina Držića, Gradskim kazalištem „Joza Ivakić“ i drugima. Režirao je i brojna događanja, među kojima se ističu dodjela Nagrade hrvatskog glumišta 2018. i 2019., ceremonija otvaranja Dubrovačkih ljetnih igara 2024. i ceremonija otvaranja Europskog prvenstva u vaterpolu 2024. U profesionalnom kazalištu asistirao je Tomažu Panduru, Ivici Buljanu, Januszu Kici, Ivici Boban, Krešimiru Dolenčiću, Aleksandru Popovskom i drugima. Član je Hrvatskoga društva dramskih umjetnika. Od studenoga 2018. ravnatelj je Gradskog kazališta Marina Držića u Dubrovniku. Od lipnja 2022. član je festivalskog vijeća Međunarodnog festivala djeteta u Šibeniku.

ANTONELA TOŠIĆ

36

Rođena je 1997. u Zadru. Dramaturginja, dramatičarka, scenaristica. Prvi dramski tekstovi su joj izvedeni u sklopu *DeSadu* festivala na Akademiji dramske umjetnosti na kojoj MA diplomu stječe 2023. Obnašala funkciju asistentice – *Geranium* I. Vojnovića (red. M. Pejnović, DLJI), *Glava Lava* I. Salečića (red. A. Bukvić, DLJI), *Braća Karamazovi* F. M. Dostojevskog (red. O. Frljić, ZKM), *Priče iz davnine* I. B. Mažuranić (red. P. Tišljarić, GK Trešnja), *Kraljice* W. Shakespearea (red. L. Pandur, KMD), *Galeb* A. P. Čehova (red. Janusz Kica, DLJI). Prvu profesionalnu dramaturgiju potpisuje 2020., *Zločin i kazna* (Drama+), potom na autorskom projektu *Istra ti mila materina* Roka Pečečnika (INK Pula), E. Louis *Tko je ubio mog oca* (Drama+), Nora *Henrika Ibsena* (KMD), *Djevojčice iz Afganistana* D. Ellis (Drama+), *Kafetarija* (DLJI), *Tri Sestre Fake* (Ribnjak). Autorica je dječje radiodrame *U potrazi za čarobnom sviralom* (HRT). Dobila je drugu Nagradu „Marin Držić“ 2023. za dramu *Bolna djeca u cvijeću* koja je uprizorena u HNK u Splitu. Kao dramaturginja i izvođačica sudjeluje u autorskom projektu N. Kopeč *Tri sestere FAKE* (scena Ribnjak). Trenutno razvija svoj prvi autorski projekt *Zamka za hobotnice*.

IRENA KRALJIĆ

Diplomirala je kiparstvo, a završila je i magisterij scenografije za operno kazalište u Bologni. Članica ULUPUH-a od 2021., HZSU-a od 2016. i HDLU-a Zagreb od 2013. Dobitnica Nagrade hrvatskog glumišta 2018. Autorica je scenografije za predstave *Let iznad kukavičjeg gnijezda* (HNK u Osijeku), *Mačka na vrućem limenom krovu* (HNK u Varaždinu), *Tartuffe, Tartuffe, Tartuffe* (HNK u Varaždinu), *Hamlet – evidencija zločina jedne monarhije* (KMD, Dubrovnik), *Matijaš grabancijaš dijak* (HNK u Varaždinu), *Treba se znati ponašati* (ZGK Komedia), *Mama ja sam pozelenio* (GK Žar ptica), *Guja* (GK Požega), *Cigle svete Elizabete* (HNK u Varaždinu), *Umri ženski* (GK Kerempuh), *Zlatno Libro* (DLJI / KMD), *Prosidba* (KMD, Dubrovnik), *Priče iz Davnine* (GK Trešnja), *Brat bratu i Grofica Marica* (ZGK Komedia), *Maša i klaun* (GK Trešnja), *Blizanke* (KMD, Dubrovnik), *Cabaret peko veze i Čini barona Tambulana* (HNK u Varaždinu), *Orašar* (GK Trešnja), *Zov divljine* (Scena Gorica), *Vještica Hillary i uvrijeđeni kontrabas* (HNK u Zagrebu), *Famozna i Snježna kraljica* (GK Trešnja), *Tri sestre* (HNK u Osijeku) te *Samson i Dalila* (HNK u Splitu).

ANA MIKULIĆ

38

Rođena je 1992. u Požegi. Samostalna je umjetnica koja se specijalizirala na području kostimografije. Njezin umjetnički rad obuhvaća djelovanje na institucionalnoj i nezavisnoj kulturno-umjetničkoj sceni. Priznanja za rad uključuju nominacije za najbolju kostimografiju u drami za predstave *Nora – Kuća lutaka* Henrika Ibsena te u predstavi *Vidi kako Lokrum pere zube* autorice Ivane Lovrić Jović u režiji Paola Tišljarića. Dobitnica je posebne Rektorove nagrade za kostimografsku mapu za predstavu *Madame Buffault*. Njezini radovi su izlagani na brojnim izložbama, uključujući „Tri generacije“ i „EDU kostim – moda – performans“. Potpisuje kostimografiju za mnoge plesne, dramske, operne i dječje predstave u renomiranim institucijama kao što su Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu, Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca u Rijeci, Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu, Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku, Hrvatsko narodno kazalište u Splitu, Dubrovačke ljetne igre, Kazalište Marina Držića u Dubrovniku, Gradsko kazalište mladih Split, Gradsko kazalište Žar ptica, EXIT, Kainkollectiv Berlin, De facto, ZPC i ZPA te mnoge druge.

ŽARKO DRAGOJEVIĆ

Rođen u Dubrovniku, gdje aktivno djeluje na kulturno-umjetničkoj sceni, kao frontman grupe Embassy 516 od 2006., a u proteklom desetljeću kao zaposlenik Kazališta Marina Držića na više od osamdeset produkcija. Skladao je glazbu za predstave Paola Tišljarića (*Uncle Maroye: Re-Examined*, *Priče iz davnine*, *Tramvaj zvan žudnja*, *Maškarate ispod kuplja*, *Šenoa i Slava*, *Orašar*, *Krijesnice*, *Nora – Kuća lutaka*, *Vidi kako Lokrum pere zube*, *Mačka na vrućem limenom krovu*, *Kafetarija*, *Vasilisa Premudra*, *U očekivanju oca*, *Bez privatnog, molim* i *Bijeli jelen*), Aide Bukvić (*U potrazi za Cvijetom Zuzorić* i *Život je san*), Livije Pandur i Tibora Hrsa Pandura (*Hamlet – Evidencija zločina jedne monarhije*), Darija Harjačeka (*Stolice*), Aleksandra Švabića i Vedrane Klepice (*Južina*), Hrvoja Korbara (*Svinje* i *Candide ili Optimizam*), Jasne Jukić (*Art* i *Košulja sretnog čovjeka*) te za Midsummer Scene Festival (*A Poor Player* i *The School for Scandal*) i mnoge druge. Sklada i glazbu za radiodrame te za televizijske, radijske i multimedijalne projekte, a tijekom 2024. godine objavio je prvi autorski roman *Prolaz na jugoistok*. Trenutno obnaša dužnost ravnatelja Centra za djecu, mlade i obitelj Dubrovnik.

MIRAN BRAUTOVIĆ

40

Rođen u Dubrovniku, kao šesnaestogodišnjak bio je scenski radnik na Dubrovačkim ljetnim igrama. Afirmirao se kao redatelj i snimatelj glazbenih videospotova za izvođače poput Silentea, Maksima Mrvice, Kuzme & Shaka Zulu, Zvezdana Ružića i mnogih drugih. Istaknuo se kao redatelj brojnih koncerata uživo koji su producirani za Hrvatsku radioteleviziju (HRT). Godine 2017. osnovao je vlastitu videoprodukcijску tvrtku Palm Productions, koja realizira autorske projekte i suradnje s kulturnim institucijama diljem Hrvatske. Od 2018. godine snima *trailere* za kazališne predstave i radi produkciju videoprojekcija za kazališne scene. Suradivao je s brojnim kazalištima (Kazalište Marina Držića, HNK u Varaždinu, Dječje kazalište u Osijeku, GK Trešnja u Zagrebu). Paralelno s autorskim radom, sudjelovao je i na brojnim međunarodnim filmskim produkcijama, uključujući projekte za velike studije poput Lionsgatea, Netflix i Amazon Primea, stječući iskustvo u kompleksnim produkcijskim okruženjima. Posebno se ističe i dugogodišnji rad na Dubrovačkim ljetnim igrama, gdje je sudjelovao u produkciji predstava *Hamleta*, *Kafetarije* i *Oluje*, kao i u realizaciji svečanoga otvaranja Dubrovačkih ljetnih igara 2024. godine.

URED RAVNATELJA

44

RAVNATELJ

Paolo Tišljarić

VODITELJICA UREDA

RAVNATELJA

Tonka Muslić

TAJNIK USTANOVE

Dražan Jurković

VODITELJICA

RAČUNOVODSTVA

Jadranka Rosić

GLAVNI KNJIGOVOĐA

Mirjana Civadelić

VODITELJ ODNOSA S

JAVNOŠĆU I PRODAJE

Nikša Sentić

KOMERCIJALISTICE

Zrinka Dropulić Topić

Katija Čupić

KAZALIŠNI UMJETNICI

Bojan Beribaka

Izmira Brautović

Angela Bulum

Edi Jertec

Jasna Jukić

Nika Lasić

Boris Matić

Nika Matusić

Nikola Radoš

Gabriela Redžić

Hrvoje Sebastijan

Mirej Stanić

Srđana Šimunović

Glorija Šoletić

Dorian Vicić

Branimir Vidić

TEHNIČKA SLUŽBA

VODITELJICA TEHNIČKE SLUŽBE

Edita Prizmić Čular

KOORDINATORICA TEHNIČKE
SLUŽBE

Nikolina Jovanović

INSPICIJENTICE

Anita Bubalo

Ivana Ljepotica

MAJSTOR POZORNICE

Asim Arslanagić

MAJSTOR TONA

Đurica Bagović

VODITELJ RASVIJETE

Silvio Giron

MAJSTOR RASVIJETE

Antonio Ljubojević

MAJSTOR STOLAR / TAPETAR

Valentin Vlahušić

MAJSTORICA KROJAČKE
RADIONICE

Jelka Grljević

ŠMINKA I FRIZURA

Marija Jozipović

Manuela Kavain

Ivana Pleša

REKVIZITERKA

Stela Đurović

GARDEROBIJERKA – MUŠKA
GARDEROBA

Manuela Kavain

GARDEROBIJERKA – ŽENSKA
GARDEROBA

Lucijana Bajurin

Isidora Švaga

TEHNIČAR TONA I RASVIJETE

Dragan Pantović

TEHNIČARI POZORNICE

Borivoje Ljubojević

Amir Habul

Antun Zanini

Hrvoje Curić

Hrvoje Barbarić

DOMAR I NABAVLJAČ

Marko Borovina - Lušica

PORTIRI

Rabija Hajdarović

Ivan Leto

ČISTAČICE

Nike Glumac Jeličić

Sandra Trišić

NASLOV

**PEER
GYNT**

46

IZDAVAČ

**Kazalište Marina Držića
Kovačka 1, 20000
Dubrovnik - HR**

ZA IZDAVAČA

Paolo Tišljarić

UREDNIKA

Ana Lederer

LEKTORICA

Lucija Ljubić

GRAFIČKI DIZAJN I PRIJELOM

**Studio Bonsenjo
Tihomir Filipec**

FOTOGRAF PREDSTAVE

Luka Dubroja

OBLIKOVATELJ VIDEO

NAJAVE

Miran Brautović

TISAK

Alfa 2 d.o.o.

NAKLADA

150

COPYRIGHT

Kazalište Marina Držića

DUBROVNIK – HR. NI JEDAN DIO
OVE KNJIGE NE SMIJE SE UMNAŽATI,
FOTOKOPIRATI NITI NA BILO KOJI
DRUGI NAČIN REPRODUCIRATI BEZ
NAKLADNIKOVOG I AUTOROVOG
PISANOG DOPUŠTENJA.

PRATITE

FACEBOOK.COM/KMD.DUBROVNIK

INSTAGRAM.COM/KMD.DUBROVNIK

YOUTUBE.COM/KMDUBROVNIK

